

Verda Tamer

- Őirler -

Yayın Tarihi:

12.12.2017

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Acı

Binbir acıyı kımıldatırım,
İşlanan kirpiklerimin buğusunda.
Örselenmiş ifadeler sallanır bazen,
Askıda kalmış gibi öyle... boş
Gem vurulmuş duyguların isyanını okurum
Bu siyah zeminli bebeklerde.
Ah... bakışlarımda ne deli acı bu.
Renksizliğin rengi bile varken
Gökkuşuğı gözlerimde...

Verda Tamer

Adın Ümit mi?

Bulacağım bir gün seni
Biliyorum...
Dudaklarımda silinmez tebessüm olacaksın.
Seni getirecekler,
Hayalinle sarhoş yağmur taneleri.

Geleceksin bir gün
Hissediyorum...
Belki elimi uzatırsam... tutacağım
Ordasın...
Orda... karanlığın koynunda
Kapalı bir kutu içinde inci tanesi
Açsam penceremi... girsen... kalsan yanımda.
Kapağını açıp seni görsem mi?
Korkuyorum...
Uçup gidiverirsin belki
Sahi...
Senin adın ümit mi?

Verda Tamer

Al Bu Canı

Eziliyorum...
Taşıyamıyorum Tanrım verdiğin canı.
İşyanım değildir. Haşa! sahibi sensin.
Ümidim sende başlar,
Ciğerimde nefessin.
Emanetin çok kaldı belki bende
Son dileğim sana; tek çarem sende
Ya alırsın bu vücuttan bu canı;
Ya atarsın ateşlere sana candan tapanı.

Verda Tamer

Avutma Kendini

Hadi kızım, boş ümitlerle avutma kendini..
Ümit gerçek mi? Adı 'fani' olan dünyada.
Kandırma benliğini sahte sevgilerinle..
Bir düzen bütün bunlar; sonu gelmez rüyada..

Verda Tamer

Babama

Genliğin karşımda...
Gölümseyen gözlerle bakıyor bana.
Gençsin... bakışların çekingen.
Oysa ne kadar farklı bir bilsen,
Yirmi yıl öncesinin bu resmi,
Ve ak düşmüş saçlarınla sevdiğimiz sen.

Verda Tamer

Başkası Yalan

Son sarkacın son ilmiğinden
Tutunmuştun dünyaya...
Severdin,
Oldun olası
Son anda yakalamayı bütün fırsatları
Ya da
Ölümün pahasına
Riske atmayı
Hayatı ve kazandırdıklarını hayatın...

Çoğu zaman sanır ki insan;
Şarman bir kedi gibidir hayat.
Azman ama dizginlenebilir ve evcil
Ayaklarının altında
Sürtünerek dolaşan
Karnı doyup ta bir ufak okşanmak olan
Bütün isteği...
Uysal ve biraz da yaramaz
Hatta ufak çapta bencil..

Oysa bilirdin sen
Bilmeliydin..
Ne geçici bir rüzgar olduğunu
Ve ne yanar döner görüldüğünü
Hayatın uysallığının...
Ve hiçbir yere götürülemediğini
Kaydedilmemiş kahramanlığın..

Çoğu zaman
Üzerinde asılı kaldı hayat
Yaşadığın, bıçak ağzı mutluluklar gibi
Kaypaklığını yaptı sonunda..
Ve yaşanmamışlığın
Kasveti çöktüğünde isyankar gözlerine
Ölümün hayatına yapacaklarını
Kabullenme modlarını yükledin
Mecburen
Yorgunluğunu bile ayırımsayamayan kalbine....

Ah! ....
Şimdi yaptın yine yapacağını diyorum
Kelimeler yetmeyip de acıya
Yol verirken göz yaşlarıma...
Senin göremeyeceğin
Sabahları ve akşamları düşünüyorum...
Mavileri, yeşilleri görüyorum
Dağı, denizi, ormanları ve çocukları özlüyorum
Daha şimdiden senin adına...
Gençliğine dokunuyorum,
Erken kaybedeceğin
Asi ve deli fişek talihine yazılan
Ve... konuk gittiğin dünyanın,

Ya da... aslında
Konuk olduğun dünyadan gittiğin
Meçhul karanlıkların arasından
Sesini duyuyorum!
Hüzünlü bir şarkı mırıltısında;
"Dünya da ölümden başkası yalan"

Verda Tamer

Benim Olan Gece

Bir nefes...
Başımı çevirsem göreceğim belki
Karanlığın içinden uzanan elleriyle,
Nefes nefes benim olan geceyi.

Verda Tamer

Benim Olsaydın!

Benimle kal...
Benim ol... benle yaşa
Bilmem... belki de çok geç
Nasıl olsa çalındın!
Benim bunca sene aşkı tatmamış kalbim
Ne olurdu.. hep benimle
Benim olsaydın!

Verda Tamer

Bir Başka Gökyüzü

Bir başka karanlık gökyüzü
Bulut bulut çevrelenmiş bu gece.
rtmş dağları serin nemliliğiyle.
nce çalmış gaiplerden bir gelin,
Sonra buram buram güzelliği koklamış.
Gece gibi kollarında uyutup,
Yeryüzünün nazarından saklamış.

Verda Tamer

Bir Dost'a

Kızıp kızamamak bir çare değil
Sarsa da içini acı bir sancı.
Gerçek senin düşün... yanlışlar değil
İnan yalnız değilsin sahte yalancı!

Verda Tamer

Bir Hayatın Külleri

Dile geldi sanki... yürüdü
Yürüdü... yürüdü üstüme,
Dört ayağıyla şu masa.
Açıldı çekmecesini komidinimin
Küllenmiş hayatım vardı kucağında...

Verda Tamer

Bir Kapının Ardında

Bir kapı açılmış gibi...
Namahrem düşüncelerin elleriyle
Bütün alem açmış gözlerini,
boğum boğum kucaklamış,
Şerha şerha içmiş gerideki pisliği.

Bir kapı açılmış gibi...
Anahtar deliği yetmeyince geridekilere
Uzanıp tutuvermişler kapının kolunu
Çift oynayan casuslar gibi... adice...

Nefes nefes koklamışlar,
Taze bebek misali ellerindeki teni
İçmişler panzehirmişçesine
Çöreltmışler damarlarına kapkara kanı
Sonra kusmuşlar, iğretiyle
Doymamışken iğrençliği içmeye

Kapanıvermiş koca kapı aniden,
Doldurmuşken içeriye,
Kan ve irin dolu onca pisliği.
Bütün alem vampir kesilmişçesine
Gömülüp sarılmış.... teslim vermiş gibi dünyayı!
Kapının dibinde ki kangrenleşmiş tümseğe

Bebekler bile ana memesi gibi sarılmışlar da
Başlamışlar kapının tokmağını emmeye!

Verda Tamer

Budala

Ne budalayım ben!
Bilseniz ne kadar şaşıyorum
Böyle kendi kendime..

Uyumak varken gecenin bu sessiz saatinde,
Oturmuş şiir yazıyorum... düşünmeden.
Aklın, fikrin nerede? .. desenizde darılmam
Allah eksik etmesin yine de cümlemizden!

Verda Tamer

Değiştim mi?

Doğru söyle...
Doğru söyle aynadaki hayalim
Değiştim mi ben?
Gözlerimde ki hareler hain mi şimdi söyle
Bilirim,
Yalan söylemezsin sen.

Verda Tamer

Dertler İnsanı

'Ben, dertler insanıyım' diyen B.....'e ithaf

Bak bana... Dertler insanı!
Yüzüme bak,
Kaldır ama
O çocuksu ifadeyi çehremden
Kalan çizgilerle konuş sadece.
Anlayamıyorsan.. gör istersen!
Nasıl renk değiştirdiklerini.
Sonra duy çektikleri acıyı.
Hala anlamadın mı beni?
Öyleyse tanı...
Bilki yazgılar çok acı barındırır
Bir tek sen değilsin,
'Dertler insanı'...

Verda Tamer

Dostum Geceler

Aydınlık değil beni rahatsız eden
Aydınlığın beyne batan tiz sesi..
Vazgeçemedim... ne yaptıysam bir türlü
Vefakarım...
Dostum gecelerden.

Zarlaşıveririm
Girerken yatağıma... binbir merasimle
Severim çarşafın o ilk ürpertisini.
Çıplak duvarlara kardeş gidercesine,
Dikerim öylece durgun.. gözlerimi
Ölçerim çıkıntıları...
Renkleri görürüm... yumuşak
Kaldırırım aradan bütün çizgileri
Duvarlarla tavanı eşitlercesine..

Gündüz yatağına giremem işte
Batar aydınlığın kör parlaklığı
Dalar gözlerime; yoran tüm renkler
Yorgan bir başka vefasızdır üstüne çekince
Yastık bir başka inat... sertliğiyle

Dostumdur artık karanlık olsa da geceler
Zira beni gündüzler mahfettiler...

Verda Tamer

Dört köşe Duvardasın

Odamın dört köşe duvarındasın.
Boy boy hayallerin asılı...
Seven sen, hırçın sen, kızgın sen...
Bakarsın,
Öylece... ruhsuz, donuk, anlamsız.
Sigaramın dumanında tütersin
Grileşir gözlerin...
Yakarsın... ateşsiz, volkansız.
Birden siliniverir hayallerin
Aniden kaybolursun gözümde
Çıplak yeşil duvarlar kalır,
Bir de ben.....
Yalnız ve bir köşede.

Verda Tamer

Düş

Bir dağ yamacında ikimiz
Kimbilir daha neler neler geçer
şu deli gönlümden!
Özlemi sardı beni;
Betonu olmayan bir şehirde
Sen ve Ben.

T.Y.

Verda Tamer

Erir miydin?

Bir yağmur damlası getirseydi seni bana
İster miydin?
Düşsen damla damla avuçlarıma,
Volkan volkan hasret cehennemimde
Erir miydin?

Verda Tamer

Ezelden Ebede...

Ah yar...
Uzaklaşırken,
Yüreğimin ezeli ezgisinin tınısı,
Faniliğimi hatırlatır;
Beynimi kemiren,
Hücrelerimin çalışkan ve zalim karıncası

Kırılan her parça ayrı bir his;
Kanayan her yara başka burukluk.
Gem vurulmuş istekler,
Darbe darbe kamçılarla kanarlar.
Sebattan nasipsiz kimi sevgiler
Binbir müphem şüpheyile ebede yollanırlar....

Verda Tamer

Gaflet Hançeri

Kangrenleşmiş pas bir çivi çakılı
Kendi özünü yiyen beynime.
Saplanmış işte gaflet hançeri
Ruhumun en sahipsiz yerine.

Verda Tamer

Gecelerim

Usul usul yaklaşırken bitmeyen geceler,
Akşamın kızıl karanlığına gömerim ümitlerimi.
Gelen gecelerde gizlenen korkudur içimdeki;
Alır götürür varımı, yoğumu, herşeyimi...

Gecelerimdir;
Zifir karanlığın koynunda ki şeytan.
Gecelerimdir;
Gerdeğine girdiğim karabasan.
Uykusuz gözlerimde, uyku tufanı gecelerim.
Tırmıklayan şeytanın ateş gözleri; alev alev
Zavallı bomboş kalmış, biçare ellerim.

Meçhulleşen duyguların buzulunda ürperdim;
Korku vadisinin dibini öğrendim gecelerde.
Şeytan kokan kâbuslar aleminde gezerken,
Hissettim hep dehşetin dipçliğini ensemde.

Gecelerimdir;
Beni benden irak tutan zebani.
Gecelerimdir;
Milim milim ısırın bilinmeyeni.
Buzullaşan yüreğimde, kutuplaşan gecelerim.
Mel'un bir iblisin kin kokan gözlerinde,
Düşer dipsiz kuyulara mahmurlaşan gözlerim.

Verda Tamer

Gecenin Sadık Dostu

Ağlasam... yalvarsam şu bitimsiz geceye
Bunca yıllık dostluğum için.
Getirmez miydi seni bana?
Al... sadakatine hediyem diye...

Verda Tamer

Gel

Usul usul gel...
Açık kollarım korkma!
Çekinme.. üşürüm diye
Şımsıcak duygularım
Hasret kalma sevilmeye
Yeter umutlarım...
Gel, minik çocuk gel...
Isıt ellerimle avuçlarını
Utanma yırtık paçalarından
Kaldır göz kapaklarını
Bak bana...
Hadi... ver ellerini
Bak... gözlerimdeki yaşlar senin için
Kaçırma gözlerini...
sarıl bir defacık boynuma
Koyuver omuzlarıma başını
Düşünme kaderini..
Eğme başını önüne.
Bırak... saçlarında gezinsin ellerim
Silsin gözlerindeki yaşları
Ben de senin gibi çekingen,
İçimde büyüttüğüm 'o' çocuğu özlerim
Kimbilir....belki yeter ikinizde
Bunca zaman içimde birikmiş ümitlerim!

Verda Tamer

Gelemem

Yıkık dökük duygularımı
Toparlamadan sana gelemem.
Alelade çürük bir zemine
imkanı yok çivileyemem seni.

Verda Tamer

Gerçek Gibi

Yaşlıydı gözlerim,
Gördün mü baba? ...
Görseydin, anlasaydın ağladığımı
Gelir miydin?
Açar mıydın kollarını?
Küçük bir çocuk gibi,
Okşar mıydın saçlarımı?

Bak baba! ..
Hüznün içinde büyüdüm artık.
Hayatı doğurdum! Ölümü düşünürken.
Şanki saflığını tükettim yüreğimin
Üretirken gerçek gibi döküntüleri....

Verda Tamer

Gerçekler, İnanmak ve İnsan

Silinir... silinmez...
O.. bu... yada şu
Aç gözlerini; bak gerçeklere
Gör yanlışları
Bilinir yada bilinmez

Hisset... hisset ve yaşa
Yağmurun arkasından doğan güneşi
Uzat ellerini... yalnızca inan
Ve tut... gündüzlere gebe kalan geceyi.

Dönülür... dönülmez
O... bu... yada şu yol
Uzar adım adım
Kariş kariş kısalır.
Meçhul bir bilmededir insan
Çözülür yada çözülmez

Verda Tamer

Göz Yaşlarım

Göz yaşlarımı çok severim ben
Süzülörlerya öylesine temiz... pak
Bir garip çocuk kımıldar ötesinde
Kendini ister gibi vurur,
Dayanır göz bebeğime.
Gözyaşlarımı çok severim ben.

Enderdir yanaklarıma yayılan ıslaklık
Kederim yağmursuzdur.
Çolak kalır gözlerim hüzün içinde,
Garip çocuk kımıldarya aniden,
Dökölürya hüzün parçaları damla damla
Gözyaşlarımı çok severim ben.

Verda Tamer

Her Őey Büyüyor!

Büyüyor büyüyor gözlerim
Kelimeler büyüyor...
Akıyor göz yaşlarım... sel sel
Boğuluyorum.
Büyüyor ellerim, kalemim..
ŐilgınlıĐım büyüyor.
Korkuyorum...
Büyüyor büyüyor dünya
İŞte bakın!
K Ő l yorum! ...

Verda Tamer

İki Taraf

Bir şeyler oturuyor beynime
Kalkamıyorum.
İnandıramıyorum gözlerimi gördüklerine
Ben.... inanmalıyım
İnanmak zorunda olduğum kelimeleri
Tekrarlıyorum.....

Anlayamıyorum
Ya da aldaniyorum
Kapaklar üstüme kapanıyor
Çekmecelerinde ayaklarım kısılmış...
Duvarlar... duvarlar dikiliyor gözlerime
Yassılaşıyorum orada
Kalın duvarları yumruklamak boş
Biliyorum...

Birden zarlaşıveriyor herşey,
Kapanan gözlerimle...
Ortası varlığını kesiyor.
Hissediyor... iki tarafı da çizgilerim
Sonra toparlıyor, gözlerimin misafirleri
Kesilmiş incilerimi...

Verda Tamer

Melankoli

Bir melankoli benim ki,
Ŗu kaldıramadığım göz kapaklarım,
Kandıramadığım kalbim.
Gözlerimin önünde uzanan,
Canlı bir ceset sanki,
Sapsarı bir benizle... aynada ki hayalim.

Verda Tamer

Onlar

Haykıran onlardı coşkuyla,
Elleri şoursuz boşlukta gezinen.
Onlardı tapınan ilahlarıyla! ! !
Gözleri kandan inci gibi korkunç,
İbadetten naralarla titreyen.

Deli bir kan... bir ilik ve bir düğüm
Boşluğu dolu bir tas; dökülmeyen yüzeyde
Kaşıklanır gibi korku,
Kokan kir... vahşi ölüm
Ölümünde ötesi
Biarada zevk..nefret.. solunulmuş nefeste.
O ne eller; uzanmış koparmış gökyüzünü
Tutuşturmuş ibadetle bir papazın eline.
Önce oymuş yıldızları tek tek
Kurutmuş yağmurun göz pınarını
Ve vurmuş papaz!
Titreyen gökyüzünün sancılanmış beline

Onlardı kıvranan; sancının acısıyla
Boşluğun hançeriydi vücutlarına batan,
Ölüm peşlerinde... iblis önlerinde
Koklayan; sahte insan kokan ellerini
Yıkanmışlığın omuzlarını kavrayan.

Onlardı biten... geçmişte kalan
Aynadaki hayalden türeyen onlar.
Sizi, bizi karışmasın içine
Ortası onlar...
Bir baş vardır her düzende bir de son
İlki de onlardı...
Sonu da onlar! ...

Verda Tamer

Ölüm Denen Bilmece

Ölüm! ...
Azrailin fanice tebessümü,
Ne güldürür gözlerimi gönlümce
Ne sevdire kana kana gönlümü
Dindirmez,
Korku denen dehşetli kasırgayı
Doldurur,
Yığar beynime... bin türlü angaryayı.
Evet... bir gün gelecek öleceğim
Lakin,
Ölüm beni... ben ölümü gömeceğim.

Verda Tamer

Ölüm Gibi

Bıçak ile çizilsin alnımın çizgileri
Gözlerimin buğusu beyin tasımı sarsın
Yalnızlık kapkara.... ölüm gibi
Yüreğim dermansız dertle ağlasın
Sen benim en büyük yalnızlığımın!

Verda Tamer

Ölüm Öyle Yakın ki

Bu gece ölüm öyle yakın ki;
Elimi uzatıp tutuvereyim.
İlk defa korkum yok Azrail senden!
İster sen tut elimden, ister yalnız geleyim!

Verda Tamer

Penceremde Bir Yıldız

Öylece durur bakar pencereme
Binbir hareli bir yıldız...
Ümitlerle mi işlenmiş ne?
Ne bulur bilmem ki... karanlık penceremde.

Kapatamamış bulutlar parlaklığını.
Karanlık gökyüzünde tek bir yıldız...
Meçhul bir oyuna çağırırken penceremi
Öylece durur...
Sessiz... kıpırtısız...

Soyunurken gecenin olmuş karanlık,
Sokak lambalarının zahiri alevinde
El değmemiş ümidin parlaklığı göz kırpar
Garip bir tıkırtıyla açılan penceremde.

Verda Tamer

Saklı Kalanlar

Nedir bu şaşkın güruh? ... Ne bu debdebe?
Çekmeye mecbur olduğumuz halat!
Sonsuz bir uyku gizli her uyanışta.
Yeter mi yalnız başına bir ömür... bir hayat?
Ölüm saklı kalmış,
Dünyayı röntgenleyen yaşama tutkusunda!

Açmak, görmek, seyretmek sadece,
Gözlerin kapanışına sebep.
Her duygu bir titreyiş kirpiklerde,
Her tasa, bir damla yaş.
Binlerce, milyonlarca küçük ümitler
Ve daha büyükleri gizli.. taa derinlerde..

Söylenmemiş sözcükler saklı kalmış adeta
Kilit vurulmuşcasına kapalı... kilitli ağızlarda
Ne ateşli bir buse... ne ateşten bir kör,
Faydasız her yanan volkan
Buzdan dudaklarda...

Verda Tamer

Sen Dolu

Önümde uzun bir yol var.
Bakışlarımda; zift tadında bir acı.
Anılar yetersiz bir yanım boşken.
Seni hissediyorum,
Parmaklarımda.

Gözyaşlarım öyle sıcak ki;
Senin gözlerinden akar gibi
Sen dolu....
Sonra
Seni tadıyorum,
Dudaklarımda.

Göz kapaklarım iniveriyor,
Yanıbaşımda hayalini görmek için.
Ayrılık vaktidir deme bana
Çaresiz bakma.
Bak... ellerin kalmış
Avuçlarımda.

Verda Tamer

Seni İstemek

Seni istemediğimi biliyorsun.
Ah! .. birde ben bilseydim...

Verda Tamer

Sonsuzluğun Sırrı

Aç beyin kafesinde bir pencereyi;
Görecek gibi bakın bir etrafına.
Ölümden başka sonsuzluğu duyuver
Bağır! .. karıncalar toplanırken beynine
Ağır ağır iç sana verilen panzehiri
Sonra bir daha bak o açık pencereden
Bir sonsuzluk göreceksin orada;
Başı beyaz, ortası gri, sonrası siyah
Yeşil gözlerin donukluğu yaşayacak;
Kapanacak mat renklerin sınırsız üçgeninde.
Yaşamak zor... yaşamak kin.. yaşamak günah...
Kapativer sonsuzluğun kulpsuz penceresini.
Toprak daha güzeldir; gülle örtülmüş kandan.
Anlayiver ölümün sıcak güzelliğini! ,,

Verda Tamer

Söyleyin Yıllar

Durun yıllar, durun artık...
Yetmedi mi götürdükleriniz?
Gözlerimize yaşlar,
Ruhumuza acılardan başka
Söyleyin ne verdiniz?

Döndürdünüz zaman çarkını
Dönebildiğince... alabildiğince
Verdiğiniz ömrü göz yaşları suladı,
Öğrettiğiniz hayatı acılar...

Olmayan idealler peşinde koştuk hep
Düzmece ütopyalara bel bağladık
Açıldık sonu gelmez kederler ummanına
Kahrolası düşünce denizinde,
Batan ümitlerimize ağladık...

Verda Tamer

Suçu Kime Yükleşin

Gecelere pek lafım yok epeydir.
Karanlığı deşmez oldu sitemim.
Aydınlığı kirletirken iğreti,
Suçu kime yüklesin bu kalemim

Verda Tamer

Sus Artık

Susmak bilmez misin sen?
Ey özlemine düşkün yüreğim.
Ne istersen söyle,
Mümkünse getireyim.
Nasıl olsa naz senin,
Sen de benim kaderim.

Verda Tamer

Tıkırtı

Bir tıkırtı...
Bir daha... bir daha.. bir daha
Anlaşıldı...
Gecem yine perişan
Yine hayallerim sabaha.

Verda Tamer

Umut ve Hayal

Bir umuttur tutturmuşuz,
Gidiyoruz seninle,
Konuşan belki yalnız gözlerimiz.
Ya anlaşılan? ..
Gerçek olur mu dersin?
Umutlara bezenmiş hayallerimiz...

Verda Tamer

Umut Yanıbaşım

Uzak değil belki mutluluk bana
Bilmem... belki sağımda, belki solumda.
Ne kadar kedere dūşsemde yine
Umut.. her zaman yanıbaşımda...

Verda Tamer

Vuslata Özlem

Isınmaz ellerim sanki...
Isınmaz yüreğim... içim
Islanır yanaklarım yaşlarla
Islanır... dolar göz bebeklerim
Nicedir? ...
Nedir? ...
Ne içindir? ...
Sebepsiz mi bunca keder?
Düşünmek mi? ...
Düşünemeyeceğin kadar
Hissetmek?
Hissedemeyeceğin...

Alır götürür meçhul bir rüzgar
Gezdirir... kahrolası ruhumu
Gezdirir durmadan... diyar diyar
Arar nasibini ulu dağların başından,
Derin ummanların dibine kadar.
Yaprakların yeşilliğine bürünür
Fayda eder mi hiç?
Ne bir kuş konar, ne bir kelebek
Geri dönüş pek zor
Bomboş ellerle... bomboş bir yürek
Olanı da kaybetmiş gibi,
Sessiz bir ruh.. ve kalan posası!

Uzanır son çare diye eller
Derin bir huşuyla Mevla'ya
Dinmez isteklerin ardı arkası...
Açılır... açılır eller alabildiğine
Gözler kapalı...
Pınarlarında nemlenmiş katreler
Kesilir ayaklar artık yerden!
Bulutlar yol verir... gök kucak açar
Erişmek mi şimdi? ...
Sevmek mi?
Sevemeyeceğin kadar! ...

Verda Tamer

Yağ Yağmur

Yağ yağmur...
Öylesine yağ ki dolu dolu
Boşanıversin gökyüzü ıslaklığından
Bir tek damla bırakmamacasına
Soyuluver...
Dökül; nehirlere, yamaçlara..
İstersen bulut ol önce, yüksel
İster çise serp yeşilliğin avuçlarına
Uyutuver; beşikte bebeleri,
Aşığının dizinde sevenleri.
Şus sonra...
Öylesine bir susuş olsun ki bu
Arkasından yağırsın
Yağırsın senle bütün sonsuzluğu

Verda Tamer

Yalnızlığın Sesi

Bir kibrit yanar söner zahirinde gecenin.
Kayboluverir aniden anlamı,
Acılarla buğulanmış gözlerin.

Dinmeyen bir rüzgarın uğultusu sarar,
Titreyen her köşesiyle bir bedeni.
Üşütür her sallanışta yeni bir dalga
Dinletir...
Alay edercesine yalnızlığın sesini!

Verda Tamer

Yalnızlık Çizildi

Rahat bırakın artık beni
Anlamıyorsanız bakmayın gözlerime.
Akan göz yaşlarım sizin için değil
Yalnızlık çizildi kirpiklerime.

Düşüncelerim ağrıyor,
Beynim sancıyor gördükçe sizi.
Kabuslar kaybetti alın yazımı.
Eridi beyin tasım..
Pıhtılaştı... dökemezken içini
Anlayın...
Ulaşamadığınız yalnızlığımı.

Verda Tamer

Yorgunum Gecelerde

Uzun... çok uzun bu karanlık.
Bitmez... ardı kesilmez bu gecelerin.
Ağırlaşan kirpiklerimin altında,
Yorgunluğu gizli, elemli senelerin.

Karanlıklara dalar bomboş bakışlarım
Yorgunum.. bitkinim ben bu gecelerde.
Yaşamak çok güzelmiş öyle söylerler
Sonu gelmez umutların memleketinde.

Verda Tamer